

børsnoterede og statslige aktieselskaber, skal have mindst to revisorer.

Bestemmelsen i *stk. 1* indebærer, at kravet om to revisorer i investeringsforeninger og specialforeninger ophæves svarende til, hvad der allerede er gennemført for børsnoterede aktieselskaber for statslige aktieselskaber og for større finansielle virksomheder. To-revisorsystemet skønnes ikke at forbedre kvaliteten af revisionen i et omfang, der kan begrunde kravets bibeholdelse, og udviklingen af de store revisionsfirmaer har gjort det uforholdt at kræve, at revisionsarbejdet deles mellem flere eksterne revisorer. Det vil dog fortsat være gældende i henhold til bestemmelsen, at Finanstilsynet har mulighed for i særlige tilfælde at kræve en yderligere revisor udpeget.

Stk. 2 fastslår, at revisorerne i en forening tillige skal være revisorer i foreningens dattervirksomheder. Det er ikke et krav, men heller ikke udelukket, at revisorerne i en investeringsforening tillige skal være revisorer i foreningens investeringsforvaltningsselskab. Hvis investeringsforvaltningsselskabet er et datterselskab følger det dog af bestemmelsen, at foreningens revisorer tillige skal være revisorer i investeringsforvaltningsdatterselskabet.

Stk. 8 og 9 indeholder bestemmelser om interne revisions- og vicerevisionschefer. Det er ikke et krav, at investeringsforeninger og specialforeninger har intern revision. Reglerne finder anvendelse, hvis en forening har valgt at have en intern revisionsafdeling.

Bemyndigelsen i *stk. 10* svarer til bemyndigelsen i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeningers § 40, stk. 3, idet det dog er tilføjet, at bemyndigelsen indbefatter en bemyndigelse til at fastsætte regler om intern revision og om systemrevision. Efter de gældende regler er det valgfrit om investeringsforeninger og specialforeninger har en intern revision. Det er ikke med loven tiltænkt at ændre på dette forhold. Tilføjjelsen er alene indsat med henblik på regler, der – som det allerede er tilfældet med de gældende regler om intern revision – skal finde anvendelse, hvis foreningen har valgt at have en intern revision.

Til § 72

Bestemmelsen svarer til § 200 i lov om finansiel virksomhed og til § 41 i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

Til § 73

Bestemmelsen svarer til den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeningers § 30 og gennemfører UCITS-direktivets artikel 39.

Foreningerne skal ved aflæggelse af årsregnskabet enten udlodde et eventuelt overskud til medlemmerne i form af udbytte eller henlægge (akkumulere) overskuddet til forøgelse af formuen, jf. *stk. 1*.

Det skal fremgå af foreningens vedtægter, hvorvidt der er tale om en udloddende eller en akkumulerende forening eller afdeling. Ligeledes skal dette fremgå af foreningens prospekt. For så vidt angår udloddende foreninger giver den nuværende lov om investeringsforeninger og specialforeninger mulighed for at tillade udlodning af acontoudbytte flere gange årligt.

Sondringen mellem akkumulerende og udbyttebetalende foreninger eller afdelinger beror på en lang tradition i Danmark og følger ikke af direktivbestemmelser. På de udenlandske markeder findes der ingen skarpe skel mellem disse to typer af foreninger.

I *stk. 2* gives udloddende foreninger, der anbringer formuen i obligationer, adgang til på baggrund af en af generalforsamlingen truffen beslutning herom at overføre opgjort udbytte til udlodning til næste år helt eller delvist. En sådan adgang skal fremgå af foreningens vedtægter, jf. forslagens § 10, stk. 1, nr. 19.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en bred ramme for udvikling af danske foreningers produkter, det vil sige andele i forskellige typer af foreninger eller afdelinger. Der er ikke tilsynsmæssige betænkeligheder ved, at en udloddende forening kan overføre udlodningen helt eller delvist for efterfølgende regnskabsår.

Skattemæssigt sondres der også mellem kontoførende foreninger og bevisudstedende foreninger, ligesom der i relation til de bevisudstedende foreninger sondres mellem akkumulerende og udloddende foreninger. Den nøjagtige afgrænsning følger af skatte-lovgivningen.

For så vidt angår de bevisudstedende foreninger indeholder de skattemæssige regler selvstændige krav til de udloddende foreninger. En udloddende forening skal foretage udlodning og i henhold til foreningens vedtægter være forpligtet til at foretage en nærmere opgjort minimumsudlodning af årets udbytter. Foreningen selv er ikke undergivet beskatning. Beskatning af de udloddede udbytter sker derimod hos foreningens medlemmer efter transparens-princippet, der betyder, at beskatningen i stor udstrækning sker, som om medlemmet selv havde foretaget en direkte investering i det pågældende værdipapir. Det skattemæssige udlodningskrav, som indebærer, at der skal beregnes en minimumsudlodning for hvert indkomstår, bærer begrundelsen for skattefritagelsen for udloddende foreninger. Det skattemæssige udlodningskrav indebærer således, at der for hvert indkomstår beregnes en